

Kdo byl Modr. Jan Zeman (1906 - 1969)

Narodil se 11. 12. 1906 ve Vídni v české rodině. Když jeho otec odešel na vojnu, vodívala maminka malého Jana a jeho sestru do shromáždění. Tak chodil chlapec do besídky a seznamoval se po celou dobu války s Písmem. Měli ho rádi a dokonce mu říkali, že bude jednou kazatelem. O Písmo měl opravdový zájem. Jako jednu z prvních věcí si z kapesného koupil právě českou kapesní Bibli.

Ďednou, na pozvání, v roce 1920 byl přítomen výkladu Bible v německém shromáždění bratří (na Landgutgasse). Mladý Jan se tenkrát posadil na volné místo vedle bratra Fr. Butchera. Toho večera sloužil bratr Broadbent o Dobrém pastýři (Jan 10), který pokládá duši za ovce. Zvěst evangelia se Jana hluboce dotkla. Musel o tom přemýšlet a brzy potom se ve svých téměř čtrnácti letech odevzdal Pánu Ježíši. Uvědomil si, že je ztracený hříšník a že Pán Ježíš za něho zemřel, aby mu daroval věčný život.

V roce 1925 odešel z Vídně do Brna studovat medicínu. V Brně bylo tenkrát jen šest věřících bratrského směru. Připojil se k nim a spolu s nimi se účastnil společných sejití i zvěstování evangelia. Po studiích vykonával vojenskou službu v Praze, také tam pilně navštěvoval shromáždění a sloužil Slovem v hlavním městě i v jeho okolí.

Oženil se s Drahomírou Kovářovou z Plzně. V domě, kde Kovářovi bydleli, byla místnost pronajatá pro shromáždění. Ve své manželce získal nejen milující ženu, ale i obětavou pomocnici, jak v civilním

zaměstnání, tak i v práci na Božím díle. Pán jim daroval čtyři děti. Syny Petra, Pavla a Jana a dceru Irenu. Syn Petr a dcera Irena jsou aktivními a činnými křesťany (pozn.: tento výňatek z knihy „Cestou pravdy a lásky“ byl psán v roce 2013, kdy byl Petr už přes rok u svého Pána). Syn Pavlík zemřel třiapůlměsíční a Jan zahynul tragicky ve dvaceti letech.

Manželé Zemanovi se usadili v Brně. Postupem času si Dr. J. Zeman pořídil rodinný dům v Juliánově na Táborské ulici. V něm si zařídil ordinaci praktického lékaře. Tento dům byl vždy otevřen návštěvám bratří a sester z republiky i z ciziny.

Byl mužem víry a vroucího očekávání příchodu Páně, ale přitom ryze praktický. Systematicky vychovával mladé lidi pro potřeby Božího lidu.

Bratr J. Zeman cítil naléhavou potřebu pravidelného denního zabývání se Božím Slovem. Za vydatné podpory bratra Ed. Ulahly ze Zlína proto začal roku 1932 vydávat sbírku biblických úvah pro každý den, kalendář „Cestou životem“ (zprvu jako útržkový kalendář). K vydavatelské činnosti bratra J. Zemana patří i několikaleté vydávání evangelizačních a příležitostných letáčků (traktátů) a několik drobných brožurek – většinou byl sám autorem. Snad bez nadsázky lze říci, že v té době byl jediným z bratří v českých zemích, který ovládal kromě běžných světových jazyků i jazyky, ve kterých byla napsána Bible. Bylo to znát i při jeho výkladech Bible, ale také při překladu knihy „Žalmů“ do češtiny, vydaném v roce 1946. Několikrát vydal zpěvník „Písň staré a nové“ v beznotovém vydání a jednou i ve vydání notovém.

Posledním dílem, které vydal knižně, byl „Písemný odkaz“ Fr. Butchera. Je to soubor článků a kázání, které byly před válkou postupně zveřejňovány v různých publikacích. Hlavní podíl na vyhledávání a opisování těchto článků má sestra Lydie Húšťová (Zlín). Zachovat myšlenky Fr. Butchera pro současnost bylo jeho dlouholetým přáním. Tuto knihu předal do tisku v roce 1969, dva dny před svým odchodem na věčnost.

Při evangelizaci býval nápaditý. Dokázal vystihnout příležitost a vytvořit si předpoklady k nenásilnému přístupu k lidem. Když se např. olympijský vítěz Emil Zátopek nechal někde slyšet, že si váží Bible, jel ho navštívit a Bibli mu nabídl. Tak i tento sportovec se svou manželkou měli příležitost slyšet evangelium.

Autorita bratra J. Zemana postupem času rostla, a to jak v místním brněnském shromáždění, tak ve shromáždění bratří vůbec. Bylo to nejen pro jeho rozhled, vzdělání, znalost jazyků a Bible, ale i pro jeho organizační schopnosti a osobní statečnost. Byl jedním z bratří, kteří byli po zákazu shromáždění v padesátých letech perzekuováni a vězněni. Původní obvinění „vlastizrada“, se mu podařilo změnit podle pravdy na „překročení zákona o shromažďování“. Vazba byla ukončena amnestií.

Požehnaný a plodný život bratra, který stále očekával brzký příchod Pána Ježíše pro Církev, se na této zemi skončil naprosto nečekaně a podle našeho lidského soudu snad i brzy. Dne 23. 7. 1969 si ho Pán povolal do nebeského domova.

(Vynato z knihy „Cestou pravdy a lásky“)

